

Richtsnoer gerechtshoven over toekennen proceskostenvergoeding III

Gegevens

Publicatie

NTFR 2022/237

Instantie

Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak

11 november 2021

Annotator

dhr. N. Kolste

ECLI

[ECLI:NL:GHDHA:2021:2131](#)

Zaaknummer

BK-21/00160 t/m BK-21/00165

Relevante informatie

[AWR art. 27e](#)

Inhoudsindicatie

compromis, par. 26, onderdeel 8, Besluit Fiscaal Bestuursrecht, vastlegging

Samenvatting

Tijdens een zitting bij het hof hebben partijen een compromis gesloten. Partijen zijn daarbij overeengekomen dat de inspecteur zijn hoger beroep zou intrekken na de vastlegging van het compromis in een vaststellingsovereenkomst. In geschil is onder meer of belanghebbende gebonden is aan het ter zitting gesloten compromis. Het hof oordeelt dat belanghebbende niet aan het compromis is gebonden. Het hof oordeelt in eerste instantie dat partijen ter zitting een geldige, mondelinge vaststellingsovereenkomst hebben gesloten en dat voor de geldigheid van een vaststellingsovereenkomst niet is vereist dat die is

vastgelegd in een door beide partijen ondertekende schriftuur. Wel volgt het hof belanghebbende in zijn beroep op de redelijke bedenktijd van par. 26, onderdeel 8, Besluit Fiscaal Bestuursrecht. Belanghebbende heeft aan het in par. 26, onderdeel 8, Besluit Fiscaal Bestuursrecht neergelegde beleid het vertrouwen kunnen ontleen dat hem na het bereiken van overeenstemming een redelijke termijn van minstens één week zou worden geboden om zich te beraden, alvorens zich definitief vast te leggen. Het hof oordeelt verder dat belanghebbende binnen een redelijke termijn na de totstandkoming van het compromis te kennen heeft gegeven hiervan alsnog af te zien. Belanghebbende was dan ook niet gebonden aan het ter zitting gesloten compromis. Het hof heeft vervolgens het onderzoek heropend, een tweede mondelinge behandeling gehouden en uitspraak op het hoger beroep van de inspecteur gedaan. Bij de uitspraak is een bijlage gevoegd waarin een richtsnoer is opgenomen dat alle hoven vanaf heden hanteren voor beslissingen over de vergoeding van proceskosten.

(Hoger beroep gegrond.)

Noot

Kern van deze uitspraak betreft het richtsnoer met betrekking tot beslissingen ten aanzien van proceskosten. Voor het commentaar hierop wordt verwezen naar het commentaar bij Hof Den Bosch 11 november 2021, nr. 20/00305, [NTFR 2022/235](#).

Tijdens een voorafgaande zitting bij het hof hebben partijen een compromis gesloten. Belanghebbende en de inspecteur zijn daarbij overeengekomen dat de inspecteur zijn hoger beroep zal intrekken na de vastlegging en accordering van het compromis binnen zes weken na de zitting in een vaststellingsovereenkomst.

Het hof oordeelt dat op de zitting een compromis is overeengekomen. Een schriftelijke vastlegging is daarvoor niet vereist. Een juiste beslissing, lijkt mij. Wel vraag ik mij af of het expliciet overeenkomen dat het compromis opgenomen moet zijn in een binnen zes weken door partijen ondertekende (schriftelijke) overeenkomst niet moet worden aangemerkt als een opschortende voorwaarde. Mede omdat de inspecteur kennelijk pas na die ondertekening was gehouden het hoger beroep in te trekken.

In de concrete casus maakt het echter niet uit omdat belanghebbende, door tijdig binnen de bedenktijd van par. 26, onderdeel 8, Besluit Fiscaal Bestuursrecht te melden dat hij wilde afzien van het compromis, niet langer gebonden was aan de overeenkomst.